

Особенности формирования языковой политики в Индии в сфере образования // Журналистика и наука: подготовка и реализация научно-образовательной программы для ученых и журналистов: сборник научных статей / отв. ред. Е.В. Мартыненко. – М.: РУДН, 2011. – С. 31-36. Дешериев Ю.Д. Языковая политика / Ю.Д. Дешериев // Лингвистический энциклопедический словарь. – М.: Советская энциклопедия, 1990. – С. 616. Илларионова О.А. Статус миноритарных языков во Франции и их роль в СМИ / О.А. Илларионова // Журналистика и наука: подготовка и реализация научно-образовательной программы для ученых и журналистов: сборник научных статей / отв. ред. Е.В. Мартыненко. – М.: РУДН, 2011. – С. 73-76. Кузнецов С.Н. Языковая политика и языковое планирование [Электронный ресурс] / С.Н. Кузнецов. – Режим доступа: http://genhis.philol.msu.ru/article_195.shtml Лисак Н. Мовна ситуація і мовна політика в Республіці Ірландія та Північній Ірландії [Електронний ресурс] / Н. Лисак. – Режим доступу: http://vsesvit-journal.com/index.php?option=com_content&task=view&id=500&Itemid=41 Попеску И.В. Теоретические основы языковой политики [Электронный ресурс] / И.В. Попеску. – Режим доступу: <http://www.russian.kiev.ua/material.php?id=9001564> Степанов Г.В. Типология языковых состояний и ситуаций в странах романской речи / Г. В. Степанов – М.: Наука, 1976. – 224 с. Consultation Paper on Proposed Irish Language Legislation for Northern Ireland [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.dcalni.gov.uk/proposed_irish_language_legislation.pdf Fishman J. The sociology of language: An interdisciplinary social science approach to language in society / J. Fishman // (Ed.) Advances in the Sociology of Language. – Vol. 1. The Hague: Mouton, 1971. – P. 217-405. Hughes A. English Accents and Dialects: An Introduction into Social and Regional Varieties of English in the British Isles / A. Hughes, P. Trudgill. – L.: Edward Arnold, 1997. – 143 p. The Daily Mail. Библию переложили на диалект кокни [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lenta.ru/news/2009/02/23/cockney/> Trudgill P. Sociolinguistics. An introduction to language and society / Peter Trudgill. – London: Penguin Books, 1983. – 205 p.

НИКОЛАЄВА Н. М.

(Запорізький національний університет)

ПРОБЛЕМА КОЛЬОРПОЗНАЧЕНЬ В МОВІ ПРЕСИ

У статті розглядаються дослідження, які присвячені вивченю слів на позначення кольору в мові німецької, української та російської преси. Кольоропозначення вивчаються в різних аспектах: шляхом функціонального аналізу; у політичному дискурсі; у семантиці.

Ключові слова: кольоропозначення, семантика, дискурс, аналіз.

Николаева Н.Н. Проблема цветообозначений в языке прессы. В статье рассматриваются исследования, посвященные изучению цветообозначений в языке немецкой, украинской и русской прессы. Цветообозначения изучаются в разных аспектах: путем функционального анализа; в политическом дискурсе; в семантике.

Ключевые слова: цветообозначения, семантика, дискурс, анализ.

Сучасна лінгвістика приділяє значну увагу вивченю мови засобів масової інформації, і перш за все, мови преси, яка характеризується жанровою різноманітністю, яскравістю, динамічністю, є своєрідним живильним середовищем для різного роду новоутворень. Серед робіт, присвячених мові преси відокремлюються дослідження кольоропозначень у публіцистичному дискурсі на німецькій, українській та російській мовах.

Лінгвісти, займаючись вивченням кольоропозначень в мові преси, розглядають їх в різних аспектах. Зокрема, мова преси вивчається: а) шляхом функціонального аналізу: [Ніколенко 2007]; б) у політичному дискурсі: [Керімов 2007; Ковальова 2008]; в) в семантиці: [Зеленін 2003; Виродова 2006; Давіденко 2006].

В дослідженні публіцистичних текстів спостерігається інтерес до політичної комунікації, до семантичних і функціональних змін в мові, пов'язаних з бурхливими подіями в суспільстві. Словам на позначення кольору мало приділяється уваги, що дозволяє вважати проблему кольоропозначень в мові преси не достатньо вивченою і обумовлює **актуальність** даного дослідження.

Об'ектом дослідження є мова німецької, української та російської преси.

Предметом вивчення є дослідження, які присвячені мові німецької, української та російської преси.

Метою роботи є вивчення проблеми кольоропозначень в мові німецької, української та російської преси.

Конкретні завдання, які вирішуються у роботі, охоплюють: 1. Вивчення досліджень в області преси; 2. Виділення аспектів, на які звернена особлива увага при вивчені мови преси; 3. Визначення характеру і рівню вивчення кольоропозначень в мові преси.

Н. І. Ніколенко розглядає функціонування українських лексем “помаранчевий”, «майдан» в російській мові, зокрема, в дискурсі мас-медіа. Автор визначає основні значення, які ці лексеми придбали в ході політичних подій сучасної України [Ніколенко 2007].

У лінгвістичному аналізі Т. Р. Ковальова вивчає функціонування якісного прикметника в текстах політичного дискурсу з врахуванням його лексичних, морфологічних і синтаксичних характеристик.

Дослідник виявляє семантичні групи прикметників, які використовуються в текстах російського і німецького політичного дискурсу, дає їх характеристику з точки зору семантичних особливостей і прагматичного потенціалу, проводить порівняльний аналіз вживання прикметників в російському і німецькому політичному дискурсі та виявляє загальні і національно специфічні межі [Ковальова 2008, с. 124].

Найбільш релевантними групами якісних прикметників в політичному дискурсі прикметники, що позначають властивості людини і предметів; параметричні прикметники; прикметники, що позначають колір. У німецькому політичному дискурсі колірні прикметники теж можуть уживатися для посилення виразності вислову і, відповідно, емоційної дії на реципієнта.

Проте навідміну від російського політичного дискурсу в німецькому широко використовується колірна політична символіка. Багато партій в Німеччині характеризуються певним кольором, тобто назва партії в друкарських текстах може бути замінена прикметником з колірним значенням.

За словами автора типовими для німецької політики є моделі, утворені за допомогою двох і більш колірних прикметників, що характеризують яку-небудь коаліцію. У складених моделях порядок розташування колірних прикметників відповідає мірі їх значущості. Колір, названий першим, наприклад, в словосполученні *rot-grün* є найважливішим.

Кількість вживань колірних визначень партій і характер їх оцінки багато в чому залежать від ваги партії в суспільстві і її оцінки громадськістю. Оцінка часто залежить від того, чи є дана партія (коаліція) правлячою або опозиційною [Ковальова 2008, с. 103].

Колірні характеристики, що відносяться до політичної діяльності, з одного боку, відображають світові колірні стандарти, порівняємо, коричневий – національний або зелений – екологічний. Але з іншого боку, і в значно більшій мірі, подібні колірні характеристики породжені історією народу, характерними особливостями його культури і менталітету. Оскільки сприйняття кольору пов’язане з емоцією і оцінкою, колоративи мають високий прагматичний потенціал. Але аксіологічність кольоропозначення існує в етнолінгвістично відміченому просторі [Ковальова 2008].

Р. Д. Керімов проводить дослідження текстильних концептуальних метафор в політичному дискурсі ФРН. Автор показує, що концептуальна метафора відображає не реальний стан речей в світі, а лише “бажане” і “вигідне” німецьким політикам, які “одягають” своє бачення соціальної реальності сучасної ФРН і Євросоюзу, а також історії Європи в ХХ столітті, і, перш за все – історію протистояння НАТО і Східного блоку, в різні концептуальні метафори [Керімов 2007, с. 106].

Вчений стверджує, що концептуальна метафора не лише концептуалізує соціальну реальність, але і сама створює її в мовній картині світу німецьких політиків, які нав’язують її громадянам і електорату своєї країни і Європейського Союзу [Керімов 2007, с. 107].

Приклад розвитку метафоричного сенсу колірної метафори “коричневий” наочно демонструє, як з часом змінюється значення метафори, обумовлене зміною суспільно-політичного режиму. У соціалістичній для націонала риториці дана метафора активно використовувалася і мала в офіційній німецькій мові позитивне оцінне забарвлення, вказуючи на “авангард” соціалістичної для націонал-соціалістичної партії – штурмовиків (а потім і на всіх нацистських партійців), що боролися за “праву” (з точки зору фашистської пропаганди) справу.

Причому цей “авангард” і сам активно іменувався цим кольоропозначенням, наприклад: “braunes Haus” (“нацистський (букв.: “коричневий”) будинок”; / “Die Strasse frei den brauen Bataillonen!” / (досл.: “(Звільните) дорогу (вулицю) коричневим батальонам!”) (перша строчка другої строфи пісні Хорста Весселя “Вище прапор!” (Horst-Wessel-Lied “Die Fahne hoch!”) – неофіційного гімуна націонал-соціалістичної партії і Третього рейху [Керімов 2007, с. 104].

За словами Р. Д. Керімова німецькі концептуальні текстильні метафори, номінуючи різні соціально-політичні дії, явища і процеси, а також способи їх здійснення, загалом і в цілому володіють в сучасному політичному дискурсі ФРН сильним образним і смисловим потенціалом. Текстильні метафори мають великі можливості для розгортання яскравого метафоричного образу і тому займають в мовному арсеналі німецьких політиків вагоме місце [Керімов 2007, с. 107].

А. С. Виродова вивчає семантико-стилістичні особливості кольоропозначень в массмедійних текстах російської мови. На думку автора широке вживання колоративів в прямому, переносному і

символічному значеннях обумовлене етномовною свідомістю сучасних публіцистів, що безпосередньо відбувається в створенні семантично повноцінних і стилістично різноманітних текстів. Використання кольоропозначень допомагає відтворювати барвисту і живу картину сучасної дійсності [Виродова 2006].

А. В. Зеленін проводить дослідження в області історії політичного лексикону ХХ століття. Автором виявлено, що прикметник “чорний” придбал нове, політичне значення. Йдеться про сучасне значення чорної сотні, яке з’явилося на початку ХХ століття для символізації уряду і монархії (назва 25 чорних фігурок, серед яких легко вгадувався Микола II) [Зеленін 2003].

К. О. Давіденко визначає особливості функціонування кольоропозначень російського “голубий” і українських “голубий і блакитний” в сучасному публіцистичному дискурсі. Автором представлена семантика і етимологія кольоропозначень синій і блакитний в українській і російській мовах; визначені деякі особливості вживання голубого і блакитного в аспекті діахронії, а також сфера їх вживання в сучасних засобах масової інформації України (Інтернет – видання газет “День”, “Киевские ведомости”, “Новини України” “Вечірній Київ” та інш.); виявлено динаміка використання кольоропозначень в політичному контексті [Давіденко 2006].

Отже, вивчення досліджень, які присвячені словам на позначення кольору в мові німецької, української та російської преси, дозволяє зробити **висновки**. Лексеми на позначення кольору як об’єкт дослідження в публіцистичному дискурсі вивчаються лише в лінгвістичному та лінгвокультурологічному аспекті. Аналізу піддається саме якісна і масова преса, оскільки між ними якраз в останнє десятиліття у зв’язку із зняттям ідеологічних бар’єрів виявилися разючі відмінності, що представляють інтерес для дослідження.

В дослідженні приймають участь лише деякі імена кольору, класифікації на лексико-семантичні класи слів на позначення кольору не приділяється увага. Таким чином, треба зазначити про **перспективність** подальших досліджень лексем на позначення кольору в мові преси.

Література

- Выродова А.С. Семантико-стилистические особенности цветообозначений в массмедиийных текстах / А. С. Выродова // Журналистика и медиаобразование в 21 веке: сб. научн.-практ.конф. – Белгород. – 2006. – С. 286-290. Давиденко Е.А. Функционирование цветообозначений “голубой”, “голубий”, “блакитний” (на матери але печатных СМИ) / Е. А. Давиденко // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. – Серия “Филология”. – 2006. – Том 19 (58), № 3. – С. 114-119. Зеленин А.В. Цветовые прилагательные в эмигрантской публицистике / А. В. Зеленин // Русская речь. – 2003. – № 3. – С. 75-83. Керимов Р.Д. Текстильные концептуальные метафоры в политическом дискурсе ФРГ / Р. Д. Керимов // Политическая лингвистика. – 2007. – Т. 3 (23). – С. 96-107. Ковалева Т.Г. Имя прилагательное в политическом дискурсе: на материале текстов русских и немецких печатных СМИ: дис.... канд. филол. наук: 10.02.19 / Ковалева Татьяна Геннадиевна. – Воронеж, 2008. – 222 с. Николенко Н.И. О функции украинских лексем “помаранчевий”, “майдан” в русском языке / Н. И. Николенко // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. – 2007. – Т. 20 (59), № 1. – С. 179-185.

ОЛЬХОВСЬКА Н.С.

(Київський міжнародний університет)

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ КОМІЧНОГО У ДРАМАТУРГІЧНИХ ТЕКСТАХ ТОМАСА БЕРНГАРДА

Ольховська Н.С. Засоби вираження комічного у драматургічних текстах Томаса Бернгарда. Розглянуто комічне як складову частину стилю Т. Бернгарда на різних рівнях ДТ: лексичному, граматичному, синтаксичному, соціолінгвістичному, комунікативному, інформативному, в мовленнєвих актах, в проявах когнітивних процесів. Відзначено багатофункціональність комічного як засобу характеристики драматургічних персонажів, що виконує роль носія дії та є основою трагічних стосунків.

Ключові слова: комічне, рівні комічного, ідентифікатор, рефреймінг, драматургічний текст, комічний ефект.

Ольховская Н.С. Средства выражения комического в драматургических текстах Томаса Бернхарда. Рассмотрено комическое как составную часть стиля на разных уровнях драматургического текста: лексическом, грамматическом, стилистическом, социолингвистическом, коммуникативном, информативном, в речевых актах, в проявлениях когнитивных процессов. Отмечено многофункциональность комического как средства характеристики драматургических персонажей, которое выполняет роль носителя действия и является основой трагических отношений.

Ключевые слова: комическое, уровни комического, идентификатор, рефрейминг, драматургический текст, комический эффект.